

249.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 6 marca 1928 r.

o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia normują wywóz zagranicę jaj kurzych w skorupach. Nie mają one zastosowania do:

- a) przewozu jaj przez obszar celny Rzeczypospolitej Polskiej;
- b) wywozu jaj, przeznaczonych do własnego użytku osób wyjeżdżających zagranicę oraz wysyłanych pocztą, koleją, drogą morską i innymi środkami komunikacyjnymi w ilości nie ponad 50 sztuk;
- c) wywozu jaj w ruchu granicznym w zakresie, wskazanym przez obowiązujące w tej mierze przepisy;
- d) wywozu jaj przez producentów rolnych oraz ich organizacje na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

Art. 2. Jaj zepsutych i zewnętrznie uszkodzonych nie wolno wywozić zagranicę.

Art. 3. Szczegółowe przepisy co do badania, sortowania, przechowywania, opakowywania i transportowania jaj, przeznaczonych na wywóz zagranicę, ustala rozporządzenia wykonawcze. Rozporządzenia powyższe mogą ponadto ustalić punkty graniczne dla wywozu jaj oraz wprowadzić obowiązek zaopatrywania przeznaczonych na wywóz jaj w specjalne znaki.

Art. 4. Wywozem jaj zagranicę mogą się trudnić tylko przedsiębiorstwa, wpisane do specjalnych wojewódzkich rejestrów przedsiębiorstw eksportowych.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie prowadziło centralny rejestr przedsiębiorstw eksportowych na podstawie wymienionych wpisów, dokonanych przez władze wojewódzkie administracji ogólnej, z którymi w tym względzie współdziałała z głosem opiniodawczym wydziały wojewódzkie.

W razie odmowy wpisu do rejestru wojewódzkiego przez władze wojewódzkie administracji ogólnej stronie przysługuje — w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia odmownej decyzji — prawo odwołania się do Ministra Przemysłu i Handlu, który po zasięgnięciu opinii Ministra Rolnictwa rozstrzyga ostatecznie to odwołanie.

Art. 5. Prawo zarejestrowania przysługuje firmom, posiadającym świadectwo przemysłowe na prowadzenie handlu I lub II kategorii, wpisanym do rejestru handlowego i prowadzącym ustawowo przepisane księgi handlowe, oraz spółdzielniom i ich związkom handlowym, należącym do związków rewizyjnych, pod warunkiem, że te firmy względnie spółdzielnie lub ich związki handlowe wykażą się z posiadania odpowiednich:

- a) magazynu,
- b) prześwietlalni,
- c) składu materiałów opakunkowych i zapasu suchego materiału opakunkowego,
- d) fachowego personelu.

Minister Przemysłu i Handlu władny jest w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa przepisać w drodze rozporządzeń inne jeszcze warunki, jakim przedsiębiorstwa te winny czynić zadość.

Art. 6. Przedsiębiorstwa, uprawnione do wywozu jaj zagranicę, obowiązane są:

- a) prowadzić specjalne księgi, do których należy wpisywać dane o ilości, wadze i gatunku jaj wysyłanych zagranicę, dacie i miejscu nadania transportu, tudzież jego odbiorcy;
- b) przerabiać towar w posiadanych magazynach;
- c) wysyłać towar zagranicę pod własną firmą.

Art. 7. Nadzór nad wykonaniem przez przedsiębiorstwa eksportowe przepisów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych sprawuje Minister Przemysłu i Handlu za pośrednictwem władz administracji ogólnej, względnie bezpośrednio przez urzędników Ministerstwa Przemysłu i Handlu lub przez upoważnione do tego organa fachowe, które określi rozporządzenie, wydane przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

W celu wykonywania nadzoru organa do tego powołane mają prawo:

- a) wstępu do wszelkich pomieszczeń przedsiębiorstw eksportowych;
- b) sprawdzania, czy przygotowanie jaj do eksportu odpowiada wymaganiom niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na podstawie jego wydanych;
- c) ustalania, czy istnieją warunki rejestracji, wyszczególnione w art. 5 niniejszego rozporządzenia oraz w rozporządzeniach na podstawie jego wydanych;

d) kontrolowania, zgodnie ze szczegółowymi przepisami rozporządzeń wykonawczych, transportów jaj wyjątkowo w tych wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że dany transport odbywa się z pogwałceniem przepisów niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na podstawie jego wydanych.

Prawo przeglądania ksiąg, wymienionych w art. 6 niniejszego rozporządzenia, oraz czynienia wyciągów z tych ksiąg przysługuje specjalnie delegowanym w tym celu urzędnikom państwowym.

Osoby, powołane do wykonywania nadzoru, obowiązane są do przestrzegania ścisłej poufności co do stanu interesów kontrolowanych przedsiębiorstw oraz wszelkich wogóle im znanych faktów na skutek wykonywania przez nie czynności nadzorczych.

Szczegółowe przepisy, dotyczące wykonywania nadzoru, będą wydane w drodze rozporządzeń wykonawczych.

Art. 8. Wywóz jaj zagranicę przez przedsiębiorstwa lub osoby, nieuprawnione do tego na podstawie niniejszego rozporządzenia, karany będzie według przepisów ustawy karnej skarbowej.

Kierownicy przedsiębiorstw, uprawnionych do wywozu jaj zagranicę, winni naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń wydanych na jego podstawie — o ile czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych ustaw karnych — karani będą grzywną do 3.000 zł. z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu do 6 tygodni.

Art. 9. Przedsiębiorstwo eksportowe może być wykreślone z rejestru przedsiębiorstw eksportowych (art. 4) decyzją Ministra Przemysłu i Handlu, powziętą w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, o ile utraciło warunki, przewidziane w art. 5 niniejszego rozporządzenia lub w rozporządzeniach na jego podstawie wydanych, lub o ile jego działalność nie jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia względnie rozporządzeń na jego podstawie wydanych.

Art. 10. Osoby, powołane w myśl art. 7 niniejszego rozporządzenia do wykonywania nadzoru nad działalnością przedsiębiorstw eksportowych, winne nieprzestrzegania przepisu ustępu 4 tegoż artykułu podlegają grzywnie w wysokości do 1.000 zł. z zamianą w razie nieściągalności na karę aresztu do 4 tygodni.

Jeżeli czynu, wymienionego w ust. 1 artykułu niniejszego, dopuszczono się z chęci zysku lub w celu zaszkodzenia interesom majątkowym osoby lub firmy, której dotyczy ujawniona wiadomość, winny będzie karany, o ile czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych ustaw karnych, więzieniem do jednego roku. Na obszarze prawnym działania kodeksu karnego 1852 r. zamiast więzienia orzeka się ścisły areszt; odwołanie można wnieść niezależnie od ograniczeń, przewidzianych w § 283 p. k.

Przestępstwa, przewidziane w niniejszym artykule, ścigane są z oskarżenia prywatnego.

Art. 11. Orzecznictwo w sprawach o naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz

rozporządzeń na jego podstawie wydanych należy do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Ukarany orzeczeniem karnem wojewódzkiej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania, obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzane postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega skarżeniu.

W postępowaniu sądowym orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonym). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ścigania grzywny.

Orzecznictwo w sprawach o wykroczenia, przewidziane w art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, należy do sądów powiatowych (pokoju).

Orzecznictwo w sprawach o występki, przewidziane w art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, należy do sądów okręgowych.

Art. 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1928 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*